

צה   **באר הגולה**

הַתְּסוּטְרוֹת שְׂבָאֲמַעַצ גַּג הַחַיִּית, וְיֶאֱרִיךְ בְּדִלִיִּית שֶׁל אֶחָד שְׁעוֹר שִׁנְחָשֵׁב שֶׁחֲקוֹרֵשׁ בְּרֹחַ
 הוּא יֵחִיד בְּעוֹלָמוֹ וּמוֹשֵׁל בְּאַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם, (ט) וְלֹא יֶאֱרִיךְ יוֹתֵר מִבְּשְׁעוֹר זֶה. וְיִישׁ
 נִוְהִיגִים לְחֵטוֹת הָרֹאשׁ כְּפִי (י) (כ) הַמְּחַשְׁבָּה מַעֲלָה וּמַטֵּה וּלְאַרְבַּע רוּחוֹת: ז. יִדְבִּיגֵשׁ
 (ס) (כ) בְּדִלִיִּית שֶׁלֹא תִהְיֶה כְּרִיִּשׁ: ח. לֹא יִחַטֵּה בַּחַיִּית וְלֹא יֶאֱרִיךְ בְּאֶלֶף: פ.
 ט. אֲסוּר לומר (כ) שְׂמַע (י) שְׁמִי פְּעָמִים, (כג) * בֵּין שְׂבוּפֵל הַתְּבוֹת שְׂאוֹמֵר שְׂמַע שְׂמַע,
 בֵּין שְׂבוּפֵל (כד) הַפְּסוּק רֹאשׁוֹ: י. יִבְשְׁקוֹרָא קְרִיאַת שְׂמַע (כה) עַל מִשְׁתּוֹ מִתֵּר לְקִרּוֹת
 כֹּל הַפְּרִשָּׁה וְלַחֲזֹר וְלַקְרוֹתָהּ, וְיִישׁ מִי שְׂאוֹמֵר שְׂגֵם בָּזָה יֵשׁ לְיִחָר מְלֹמֵר פְּסוּקֵי רֹאשׁוֹ
 (הגה שְׁמִי פְּעָמִים): יא. הָאוֹמְרִים בְּאֲשַׁמְרַת בְּסִלִּיּוֹת וּבִיּוֹם כְּפוֹר בַּתְּפִלָּה יִצְלִיחַ שְׁמִי
 פְּעָמִים פְּסוּקֵי שְׂמַע יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לְלִמְדָם (כ) שֶׁלֹא יֹאמְרוּ: יב. ה' הוּא אֱלֹהִים שְׂאוֹמְרִים
 אוֹתוֹ בְּיוֹם כְּפוֹר בַּתְּפִלָּה יִצְלִיחַ שְׂבַע פְּעָמִים (כ) מִנְּהַג כְּשֶׁר הוּא. הגה יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁיֵּשׁ לַחֲזֹר
 שֶׁלֹא לַעֲנוֹת עַל שׁוֹם בְּרַכָּה (כה) שְׁמִי פְּעָמִים (י) אֲמֵן (בית יוסף בְּשֵׁם אַחֲזַל מוֹרֵד): יג. * אַחֲרֵי פְּסוּקֵי רֹאשׁוֹ

שַׁעֲרֵי תְּשׁוּבָה

(ו) תחשבה: אף על גב דאָסמירן הקורא את שםע לא יקון בעיניו וכי הקהה
הקריצה והקריח לצורך זכר אחר וסבילין כהנה, אבל אקל הקריח אצל צורח
הנהגה, וראשי, והקה צריכה להיות מורח צפון מערב דרום, ולא ישה ראש
מורח מערב צפון דרום דרום האמרי. שערות וקם: (ח) גדליה. ולא יגיש
יורה מדיא ושנאה אלו הרי נקרה בשנא או בעימא, אלא הבנה ששמימנה קפה
בזה, כ"ח קון אברהם שר: קוש: (ט) שפר פצלים, ואל כל כח חזור הקה
בלש, וכן לש דקום מדיה הקרה האמרי ששקין אותו ששם בדאקא אחרים
רשמינן אותו, אבל בלדיקא אחרים רשמינן אותו דהנו אם הוא כצבור בלש
או בחדא אשכול בקול רש לית כל בה, כ"ח. וכן דקם בספר סחריס יסמן וי, ו
מקורא את שמו וסבילן, וקוש אורי בלש או ביזרי, דקם אפלו מנהג לא
שליה. מן אברהם. ודא דרין עני עניס תחלים מפר לכלל פדאמירן פקדן
לה מלתא, וקב שריש שן דאמרי מלי קספרי לית לא, ען שם. וסגיא
לה תהלה אחר ששמו אחר הששש שן דאמרי לא ישר, וכן שם ששם
דא חזיב קרא אמן, ואין תלעל כי אומר כדרי או כלא ישר, וכן דקם

בְּאוֹר הַלֵּכָה

בשעור שלישי ובאקדמה בשעור שני שלשים. והש אומרים שלא יאריך בחי"ת כלל רק יבנו הכל בדל"ת. וכן כתב הגר"א בבאבארי: (יא) ולא יאריך יותר. עין פרי מגדים בשם הפרי חדש: (כ) המחשבה. אף על גב דאמרין תלמודא את שמע לא יקרא שבעינו וכו', דהתם הקריעה להרמיזה לצורך דבר אחר ומבטלין הכתה, (יג) אבל הכא הרמזה היא לצורך הכתה. (יד) והשיה צריכה להיות מזוהה עצמו מערב דרום, ולא ישה הראש מזוהה מערב צפון דרום, דהוי חס ושלום שתי וערב. ז (כא) בדל"ת. ולא ידגיש יותר מדאי, שנקראו כאלו הד' נקבה בש"א או בציר", אלא הכתה שישעמנה פפה יפה: ט (כב) שמע שתי פעמים. משום דנקראו כאלו מקבלין עיו שתי רשויות וכו' ותלית. (יז) ואם לא כח מעקרא, יתור ויקרא כלתש, ואם ליבא שומעין, אפלו בקול רם מתר, (יח) אבל אם כון מעקרא אפלו כלתש אסור. (יט) ובסליתות מתר לומר שמע בכל פעם שאומר וערב, דכיתן שפסוקי תרבה בפתחים גם כהני רשויות. ועין בש"א בסיומן סג סעיף קטן ג שכתב גם כן דאם ממתינ אינה זמן פני הקריאה ראשונה לשניה שגג דאין משתקין אותו אלא אם כן קורא שתי פעמים רצופים, (כ) ואפלו מגנה נמי לא הוי: (כג) בין שפופל. וידועבד בבספילת הפסוק יצא, ובכספילת המבות צריך עיין, ועיין בבאור הלכה: (כד) הפסוק ראשון. איתא בבית יוסף, דמפסוק ראשון ותלמודא אין תלשש, ומלשון תרי"ד לאקדור לא משמע כן, עין שם, ועיין במגן בגורים שגם המעלה מהמיר כזה, אף על משהו בזה"א ליהתמיר כזה: י (כה) על משמעותו. משמע דקרא על משהו כדי להשתקע בשנה מתוך קריאת שמע משום שמירה, (טו) אבל במקום אחר אסור לקרות אפלו פרשה כלה שתי פעמים, ועל משהו גם כן אין מותר אלא אם כן קורא הפרשה ולשם ראשון בלבד ונהגרא. ותקרא לי דכל זה דקרא אין קורא פרשת שמע לכה אלא אם כן קורא גם כן שאר הפרשיות אין תלשש בזה: יא (כו) שלא יאמרו. והביט"ח כתב דאין לבלשל תמנהג

במקום שנהגו בן וכן כתב אליה רפה, אבל הלבוש והלחם תמידות והקטן אברהם אוסרין, וימארי הגר"א משמע גם בן שאוסר: **יב (כו)** מתנה פשר הוא, שמשבחין לבזר איתרן שר למעלה משכנה רקיעים, גם מעני בקרא שתי פעמים ד' הוא האלקים נבי אליה, (ס) ומה שאומרים שלש פעמים בדרך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בינים הכפורים אין בן ממר, דלא תשיב לשתי רשויות אלא בפסוק שמע שהוא עקר קבלתו, ובין ששקל עליו על מלכות שמים, פסע אחת אין תשיב באמירת בדרך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ויתר מפרס אחר, דהא קאי על פסוק שמע ישראל, וליכא מאן דאית למטעי: **(כז)** תשיב פעמים אמן, דגם זה מתייב בשתי רשויות.

שער הציון

לוח עמוד היומי: יום ג כג חשוון תשסג * יום ד כח תשרי תשסח * יום ה ד תשרי תשעג * יום ו י אלול תשעו * שב"ק טו אב תשסב